

Sygn. akt VIII U 1907/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia (del.) Magdalena Kimel
Protokolant	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy Powiatowego Urzędu Pracy w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania Powiatowego Urzędu Pracy w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 sierpnia 2019 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż Powiatowy Urząd Pracy

w Z. nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń

H. P. za okres od 14 grudnia 2011r. do 31 grudnia 2018r. w kwocie 78,90zł (siedemdziesiąt osiem złotych 90/100).

(-) sędzia del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1907/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2019 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie art. 86 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zobowiązał Powiatowy Urząd Pracy w Z. do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń H. P. za okres 14.12.2011 r. do 31.12.2018 r w łącznej kwocie 78,90 zł. W uzasadnieniu wskazano, że obciążenie obowiązkiem zwrotu ww. należności jest uzasadnione, ponieważ świadczenia zostały wypłacone bezpodstawnie w wyniku korekt dokumentów za miesiące sierpień i wrzesień 2007 r. powodujących zmianę wysokości składek na indywidualnym koncie ubezpieczonego, a tym samym zmianę wysokości świadczenia.

Z powyższą decyzją nie zgodził się Powiatowy Urząd Pracy w Z. (dalej w treści: PUP). Wniósł odwołanie, w którym domagał się uchylecia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 5 października 2007 r. przekazał organowi rentowemu informację, iż okres od dnia 24 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2007

r. nie powinien być uwzględniony przy ustalaniu wysokości emerytury ubezpieczonego, gdyż świadczenie wypłacone ubezpieczonemu było nienależne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

H. P. nie przystąpił do udziału w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 października 2007 r. organ rentowy wystosował pismo do PUP z informacją, że H. P. nabył prawo do świadczenia przedemerytalnego od 24 lipca 2007 r. Jednocześnie wnioskował o przekazanie informacji dotyczących podania kwoty zasiłku dla bezrobotnych podlegającej zwrotowi za okres od 24 lipca 2007 r.

Pismem z dnia 5 października 2007 r. PUP skutecznie zawiadomił organ rentowy, że świadczenia wypłacone H. P. za okres od 24 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2007 r. są świadczeniami nienależnymi i zobowiązał organ rentowy do zwrotu kwoty 796,80 zł.

Organ rentowy wymienioną wyżej kwotę zwrócił.

Decyzją z dnia 10 stycznia 2012 r. organ rentowy przyznał H. P. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od 14 grudnia 2011 r.

W dniu 22 listopada 2018 r. PUP skorygował składki na ubezpieczenia społeczne za okres od 24 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2007 r. W wyniku tej korekty wysokość składki na dzień przyznania emerytury uległa zmniejszeniu.

W dniu 30 sierpnia 2019 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której zobowiązał PUP do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia społecznego za okres od 14 grudnia 2011 r. do 31 grudnia 2018 r. w kwocie 78,90 zł.

Przy ustalaniu wysokości emerytury H. P., organ rentowy dysponował wiedzą, że świadczenia, które były wypłacane ww. osobie za okres od 24 lipca 2007 r. do 31 sierpnia 2007 r. były nienależne, ponieważ był o tym zawiadomiony pismem PUP z dnia 5 października 2007 r.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i wynikał wprost z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Powiatowego Urzędu Pracy w Z. zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja organu rentowego jest nieprawidłowa.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy Powiatowy Urząd Pracy w Z. jest zobowiązany do zwrotu organowi rentowemu kwoty 78,90 zł jako świadczenia nienależnego, które zostało wypłacone H. P. za okres od 14 grudnia 2011r. do 31 grudnia 2018 r. w łącznej kwocie 78,90 zł.

Ogólne zasady zwrotu nienależnych świadczeń reguluje art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2017.1778 t.j.). Zgodnie z ustępem 1 tego przepisu, osoba która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest zobowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Natomiast po myśli ustępu 6 cytowanego przepisu, jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot.

Uregulowanie zawarte w cytowanym przepisie odnosi się do przypadków, w których płatnicy składek lub inne podmioty wystawiły nieprawdziwe dokumenty, stanowiące przyczynę wydania wadliwego rozstrzygnięcia przez organ rentowy lub sąd. Podstawą odpowiedzialności płatników składek lub innych podmiotów jest ustalenie, że wystawienie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane nastąpiło na skutek ich świadomego działania lub rażącego niedbalstwa ("Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz", red. B. Gudowska, J. Strusińska-Żukowska, C.H. Beck, Warszawa 2011).

Zgodnie z powyższym, przedmiotem zwrotu nienależnie pobranego świadczenia są świadczenia przyznane lub wypłacone przez organ rentowy bez podstawy prawnej z powodu przekazania przez płatnika lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. W tym wypadku płatnik składek może być obciążony zwrotem świadczenia tylko wówczas, gdy przekazał organowi rentowemu dane stanowiące podstawę przyznania świadczenia oraz gdy były to dane nieprawdziwe. Przekazanie nieprawdziwych danych stanowi czyn niedozwolony, konieczne jest więc stwierdzenie winy według hipotezy: kto przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych nieprawdziwe dane, zobowiązany jest do zwrotu kwot świadczonych na ich podstawie (tak też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt I UK 186/16).

Należy zauważyć, że w każdym przypadku, czyli nawet w przypadku ewentualnego podania nieprawdziwych danych, organ rentowy jako organ administracji publicznej odpowiedzialny za wypłatę świadczeń z ubezpieczeń społecznych - nie jest zwolniony z dokładnego, merytorycznego zbadania kierowanej do niego dokumentacji (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 23 lipca 2009 r., sygn. akt III AUa 448/09; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt: III AUa 883/13).

Na organie rentowym, zgodnie z art. 7 kpa ciąży obowiązek podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

W rozpoznawanej sprawie PUP pismem z dnia 5 października 2007 r. skutecznie zawiadomił organ rentowy, że świadczenia wypłacone H. P. za okres od 24 lipca 2007 r. do 3 sierpnia 2007 r. są świadczeniami nienależnymi. Tym samym organ rentowy przed wydaniem decyzji w przedmiocie emerytury H. P. dysponował tą informacją, zatem nie można przypisać temu podmiotowi winy za wypłatę H. P. świadczeń w zawyżonej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, w ten sposób, że stwierdził, iż Powiatowy Urząd Pracy w Z. nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń H. P. za okres od 14 grudnia 2011 r do 31 grudnia 2018 r. w kwocie 78,90 zł.

(-) sędzia (del.) Magdalena Kimel